

10. jan. 2001

NÁRODNÁ RADA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

II. volebné obdobie

Číslo: 109/2001

879

N á v r h

skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky

n a v y d a n i e

zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky
č. 212/1995 Z. z. o koncesionárskych poplatkoch v znení neskorších predpisov

Predkladajú:

Ladislav	B a l l e k	v. r.
Jirko	M a l c h á r e k	v. r.
František	M i k l o š k o	v. r.
Gyula	B á r d o s	v. r.

Návrh uznesenia:

Národná rada Slovenskej republiky
s c h v a ľ u j e
návrh skupiny poslancov Národnej
rady Slovenskej republiky na vydanie
zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon
Národnej rady Slovenskej republiky
č. 212/1995 Z. z. o koncesionárskych
poplatkoch v znení neskorších predpisov

Bratislava január 2001

Návrh
Z Á K O N

z 2000

ktorým sa mení a dopĺňa zákon NR SR č. 212/1995 Z. z. o koncesionárskych poplatkoch
v znení neskorších predpisov

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I.

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 212/1995 Z.z. o koncesionárskych poplatkoch a o zmene zákona č. 468/1991 Zb. o prevádzkovaní rozhlasového a televízneho vysielania v znení neskorších predpisov v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 225/1996 Z.z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 320/1996 Z. z. a zákona č. 188/1999 Z.z. sa mení a dopĺňa takto:

1. § 1 znie :

" Predmet úpravy

Tento zákon upravuje :

- a) *platenie koncesionárskych poplatkov za príjem rozhlasového signálu a televízneho signálu na území Slovenskej republiky prostredníctvom rozhlasových prijímačov a televíznych prijímačov, ktoré majú fyzické osoby, samostatne zárobkovo činné osoby a právnické osoby vo vlastníctve (ďalej len "poplatok"),*
- b) *sadzbu poplatkov, ich vyberanie, vymáhanie a poplatky z omeškania.*

2. V § 2, ods. 1 znie:

„(1)Rozhlasovým prijímačom alebo televíznym prijímačom (ďalej len "prijímač") sa rozumie prevádzkyschopné telekomunikačné zariadenie určené na príjem a reprodukciu rozhlasového alebo televízneho signálu šíreného rozhlasovými alebo televíznymi vysielačmi, káblovými rozvodmi, či iným spôsobom šírenia bez ohľadu na spôsob prijmu a rozsah používania prijímača.“.

3. V § 2, ods. 2 úvodná veta znie :

"(2) Za prijímače podľa tohto zákona sa bez ohľadu na to, či umožňujú príjem a reprodukciu rozhlasového alebo televízneho signálu, nepovažujú :"

4. V § 3 ods. 1 znie:

„(1)Platiteľom poplatku je fyzická osoba, samostatne zárobkovo činná osoba /1a/ a právnická osoba, ktorá má prijímač vo vlastníctve.“.

5. V § 3, ods. 2 znie :

"Príslušníci jednej domácnosti 1b) platia jeden poplatok bez ohľadu na to, koľko každý z nich vlastní prijímačov v byte alebo i mimo neho".

Poznámka k odkazu 1b) znie :

"1b) §115 Občianskeho zákonníka"

6. V § 3 ods. 3 znie:

„(3) Fyzická osoba, ktorá je platiteľom poplatku je povinná zaplatiť poplatok za prijímač vyberateľovi poplatku vo výške ustanovenej týmto zákonom do posledného dňa v mesiaci. Samostatne zárobkovo činná osoba a právnická osoba, ktorá je platiteľom poplatku je povinná zaplatiť poplatok vo výške ustanovenej týmto zákonom k 30.6. za január až jún a k 31.12. za júl až december kalendárneho roka.

7. V § 3 ods. 4 znie:

„(4) Samostatne zárobkovo činná osoba alebo právnická osoba je ako platiteľ poplatku povinná platiť poplatok za každý prijímač, ktorý vlastní, okrem prijímačov, ktoré sú evidované ako skladové zásoby.“

8. V § 3 ods. 5 znie:

„ (5) Namiesto vlastníka prijímača je povinný platiť poplatok ten, kto vykonáva správu majetku štátu k prijímačom vo vlastníctve štátu.“

9. V § 3 ods. 7 znie :

"(7) Osoba, ktorá nemá povinnosť platiť poplatok podľa tohto zákona, z dôvodu, že nie je vlastníkom prijímača, je povinná na písomnú výzvu do 30 dní odo dňa jej doručenia predložiť vyberateľovi poplatkov čestné vyhlásenie, ktorým preukáže túto skutočnosť. Súčasťou písomnej výzvy môže byť platobný doklad požadujúci zaplatenie poplatku."

10. V § 3 sa vkladajú nové odseky 8, 9, 10 ktoré znejú :

"(8) Osoba, ktorá nemá povinnosť platiť poplatok podľa tohto zákona, z dôvodu, že jej vznikol nárok na oslobodenie od platenia poplatkov, je povinná na písomnú výzvu do 30 dní odo dňa jej doručenia predložiť vyberateľovi poplatkov doklad, ktorým preukáže túto skutočnosť. Súčasťou písomnej výzvy môže byť platobný doklad požadujúci zaplatenie poplatku."

(9) Ak osoba nesplní povinnosť podľa odseku 7 alebo 8, vyberateľ poplatkov, Slovenská televízia alebo Slovenský rozhlas hľadá na takúto osobu ako na platiteľa poplatkov podľa § 3,ods.1 a má právo vymáhať nezaplatené poplatky podľa § 8 a poplatky z omeškania podľa § 9 počnúc dňom uplynutia lehoty za každý začatý mesiac, počas ktorého sa na osobu hľadá ako na platiteľa poplatkov.

(10) Osobné údaje spracúvané vyberateľom poplatkov podľa odseku 7 nepodliehajú likvidácii 3 roky odo dňa ich poskytnutia do informačného systému vyberateľa poplatkov 1c)."

Poznámka pod čiarou k odkazu 1c) znie:

"1c) § 3 písm. e) a § 7 ods. 4 zákona NR SR č. 52/1998 Z.z. o ochrane osobných údajov v informačných systémoch"

Doterajšie odseky 8 a 9 sa označujú ako 11 a 12.

11. V § 3 ods. 12 znie:

„ (12) Povinnosť platiť poplatok zaniká, ak sa prijímač zničí alebo je neopraviteľný. “

12. V § 3 sa vkladá nový odsek 13, ktorý znie :

"(13) Pokiaľ sa v tomto zákone používa pojem "osoba", rozumie sa tým fyzická osoba, samostatne zárobkovo činná osoba a právnická osoba."

13. § 4 znie:

"Príjemca poplatkov

Príjemcom poplatku za rozhlasový prijímač je Slovenský rozhlas a príjemcom poplatku za televízny prijímač je Slovenská televízia. "

14. V § 4a) ods. 1 znie:

„ (1) Mesačná výška poplatku za vlastníctvo rozhlasových prijímačov pre fyzickú osobu je 50.- Sk a televíznych prijímačov je 120.- Sk. “

15. V § 4a) ods. 2 znie:

„(2) Mesačná výška poplatku za vlastníctvo rozhlasových prijímačov pre právnickú osobu a samostatne zárobkovo činnú osobu je 50.- Sk, za vlastníctvo televíznych prijímačov je 120 Sk, a to za každý prijímač. “

16. V § 4a) sa za odsek 2 pripája nový odsek 3, ktorý znie:

„(3) Mesačná výška poplatku sa zvýši o mieru inflácie v prípade, že Štatistický úrad SR oznámi mieru inflácie presahujúcu 5 % počas kalendárneho roka. Výška poplatku prepočítaná podľa miery inflácie sa zaokrúhli na celé koruny nadol a bude zverejnená Ministerstvom financií SR vyhláškou vždy najneskôr k 1.4. kalendárneho roka, po oznámení výšky miery inflácie. Vyhláška nadobudne účinnosť dňom vyhlásenia. “

17. V § 5 ods.2 znie :

„(2) Vzťahy medzi vyberateľom poplatkov, Slovenským rozhlasom a Slovenskou televíziou sa pri vyberaní poplatkov, vymáhaní nezaplatených poplatkov a vymáhaní poplatkov z omeškania zabezpečia zmluvne."

18. V § 5 ods. 3 znie:

„(3) Vyberateľ poplatkov na účely tohto zákona vedie evidenciu platiteľov poplatkov. Za účelom jej vytvorenia a pravidelnej aktualizácie sú povinné:

..

- a) právnické osoby, ktoré spravujú údaje v Systéme riadenia obchodu elektrickej energie a v Zákazníckom informačnom systéme, bezodplatne poskytovať časovo a vecne aktuálne údaje vyberateľovi poplatkov pravidelne ku 20. dňu každého mesiaca,
- b) právnické osoby šíriace signál prostredníctvom káblových, či iných rozvodov bezodplatne poskytovať vyberateľovi poplatkov časovo a vecne aktuálne údaje o fyzických osobách, samostatne zárobkovo činných osobách a právnických osobách, ktoré sú pripojené na nimi spravovaný rozvod televízneho či rozhlasového signálu, pravidelne ku koncu každého kalendárneho štvrtíroka.“

19. V § 5 sa dopĺňajú nové odseky 4 a 5, ktoré znejú :

“(4) Poskytnuté osobné údaje podľa odseku 3 je vyberateľ poplatkov povinný pred spracúvaním časovo a vecne aktualizovať na účely tohto zákona.

(5) Poskytnuté osobné údaje podľa odseku 3 podliehajú ochrane osobných údajov ^{1d)}, spracúvať ich môžu iba vyberateľ poplatkov a prijemcovia poplatkov, a to len na účely tohto zákona.”

Poznámka pod čiarou k odkazu 1d) znie :

“1d) zákon NR SR č. 52/1998 Z.z. o ochrane osobných údajov v informačných systémoch”

20. V § 6 ods. 1 písm. c) znie:

„c) poberatelia dôchodku,^{1e)} ak nežijú v spoločnej domácnosti^{1b)} s inou osobou s príjmom podliehajúcim dani z príjmu podľa osobitného zákona^{1f)} alebo ak sami takýto príjem nemajú,“

Poznámky pod čiarou k odkazom 1e) a 1f) znejú :

“1e) §7, písm. a) bod 1., 2., 5. až 9. bod a § 54 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov.

1f) zákon NR SR č. 366/1999 Z.z. o daniach z príjmov “

21. V § 6 ods. 1 písm. d) znie:

„d) zdravotne ťažko postihnutí občania, ak nežijú v spoločnej domácnosti s inou osobou s príjmom podliehajúcim dani z príjmu podľa osobitného zákona ^{1g)} alebo ak sami takýto príjem nemajú.“

22. V § 6 ods. 1 sa za písm. d) pripája nové písm. e), ktoré znie:

„e) medzinárodné vládne organizácie a zastupiteľské úrady cudzích štátov, ak je zaručená vzájomnosť.“.

23. V § 6 ods. 2 znie:

„(2) Od povinnosti platiť poplatky za druhý a ďalší prijímač sú oslobodení:

- a) prevádzkovatelia rozhlasového alebo televízneho vysielania zo zákona,
- b) predškolské zariadenia a školy /2/, zariadenia sociálnych služieb /2a/, zdravotnícke lôžkové zariadenia /2b/ s výnimkou lôžkových zariadení poskytujúcich svoje služby za

úhradu, ústavy na výkon väzby, nápravnovýchovné ústavy 2c) a nemocnica pre obvinených a odsúdených,

- c) právnické alebo fyzické osoby poskytujúce humanitárne služby alebo vykonávajúce humanitárnu činnosť, ak tieto služby alebo činnosti sú hlavným predmetom ich činnosti a len za prijímače potrebné pre výkon týchto činností alebo poskytovanie týchto služieb."

Poznámky pod čiarou k odkazom /2a/, /2b/ a /2c/ znejú:

"2a/ § 18, § 73 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 195/1998 Z.z. o sociálnej pomoci v znení neskorších predpisov.

2b/ § 24 ods. 1 písm. h) až r) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 274/1994 Z.z. o zdravotnej starostlivosti v znení neskorších predpisov.

2c/ § 6 ods. 2 písm. b) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 79/1992 Zb. o zbore väzenskej a justičnej stráže SR v znení neskorších predpisov."

24. V § 6, ods. 3 sa za slová "nárok na oslobodenie od" vkladá slovo "platenia" a za slová "dôvodom na oslobodenie od" vkladá slovo "platenia".

25. V § 6 sa za odsek 3 pripája nový odsek 4, ktorý znie:

„(4) Povinnosť platiť poplatok zaniká platiteľovi od mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom podľa § 3 ods. 7 zákona preukáže, že nie je povinný platiť poplatok alebo nárok na oslobodenie od poplatku platiteľovi vzniká od mesiaca nasledujúceho po mesiaci v ktorom podľa § 6 ods. 1 a 2 preukáže, že je od povinnosti platiť poplatok oslobodený. Prijemca poplatku nie je povinný vrátiť poplatok, ak si platiteľ uvedený nárok neuplatnil včas podľa § 3 ods. 7 alebo podľa § 6 ods. 1 a 2 zákona.“

26. V § 7 ods. 1 znie:

„(1) Kontrolu platenia poplatkov podľa tohto zákona vykonávajú podľa svojej pôsobnosti Slovenská televízia, Slovenský rozhlas, alebo nimi splnomocnená fyzická osoba alebo právnická osoba.“

27. V § 7 ods. 2 znie:

„(2) Každý platiteľ poplatku je povinný Slovenskej televízii, Slovenskému rozhlasu na ich výzvu preukázať splnenie povinnosti platiť poplatok. Slovenská televízia a Slovenský rozhlas majú právo vykonávať kontrolu platenia poplatkov prostredníctvom kontrolných zamestnancov, ktorými môžu byť ich zamestnanci alebo nimi splnomocnené fyzické alebo právnické osoby (ďalej len „kontrolní pracovníci“). Na výzvu kontrolných pracovníkov je platiteľ povinný preukázať za kontrolované obdobie zaplatenie príslušného poplatku výpisom z účtu, poštovou poukážkou, platobným dokladom SIPO a pod., alebo preukázať sa potvrdením vyberateľa poplatkov, že splnili podmienky podľa § 3 ods. 7 alebo 8.

28. V § 7 ods. 3 znie:

„(3) Každá fyzická osoba v Slovenskej republike a každá právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky, ktoré nie sú platiteľmi poplatkov, sú povinné vyberateľovi poplatkov na jeho výzvu predložiť čestné vyhlásenie, ktorým preukážu skutočnosť, že nie sú vlastníkami prijímačov alebo že nevykonávajú správu majetku štátu k prijímačom vo vlastníctve štátu

alebo ak sú podľa § 6 oslobodení od platenia poplatkov sú povinní preukázať dôvod oslobodenia."

29. V § 7 sa vkladá nový odsek 4, ktorý znie:

„4/ Právnická osoba alebo samostatne zárobkovo činná osoba je povinná umožniť kontrolnému pracovníkovi príjemcu poplatkov, ktorý sa preukáže plnomocenstvom, umožniť vstup do svojho sídla a do prevádzkových priestorov, rokovať so svojimi zamestnancami a umožniť mu vykonanie kontroly s cieľom zistiť rozsah a splnenie povinnosti platiť poplatky. Kontrolu možno vykonať obhliadkou alebo preskúmaním písomných dokladov osvedčujúcich nadobudnutie alebo zmeny vlastníctva prijímačov, výšku a lehoty zaplatenia poplatkov.“

Doterajšie odseky 4 a 5 sa označujú ako odseky 5 a 6.

30. V § 8 odsek 1 a 2 znie :

"(1) Ak platiteľ poplatku nesplní povinnosť podľa § 3 ods.3 a 11 alebo povinnosť podľa § 7 ods. 2 , je v omeškaní so zaplatením poplatku.

(2) Ak je platiteľ poplatku v omeškaní so zaplatením poplatku dlhšie ako jeden mesiac odo dňa splatnosti poplatku (§ 3 ods.3) vyberateľ poplatkov, Slovenská televízia, alebo Slovenský rozhlas písomne vyzve platiteľa na splnenie povinnosti podľa tohto zákona."

31. V § 9 sa dopĺňa odsek 5, ktorý znie :

"(5) Ak vyberateľ poplatkov alebo príjemcovia poplatkov preukázateľne zistia, že osoba uviedla v čestnom vyhlásení nepravdivé údaje, takejto osobe môže byť uložená pokuta do výšky 10 000 Sk. 3)."

Poznámka pod čiarou k odkazu 3) znie :

" 3) § 34, ods.1 zákona č. 52/1998 Z.z. o ochrane osobných údajov v informačných systémoch."

Čl. II.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dôvodová správa k návrhu predkladaného zákona:

Slovenská republika je signatárom Dohovoru o cezhraničnej televízii, z ktorého okrem iného vyplýva aj povinnosť štátu vytvárať podmienky pre existenciu a riadne fungovanie verejno-právnych elektronických médií, vrátane povinnosti vytvárať podmienky pre rozvoj pôvodnej tvorby. V súčasnosti v SR absentuje viacero právnych noriem, ktoré by uvedený text „Dohovoru“ aplikovali do praxe, vrátane zákona, ktorý by **dostatočným spôsobom riešil zabezpečenie finančných zdrojov verejnoprávnych médií.**

V júli 1999 prijala NR SR novelu zákona č. 212/1995 Z.z. o koncesionárskych poplatkoch v znení neskorších predpisov, ktorá vstúpila do platnosti od 1.9.1999. Účelom tejto novely malo byť zlepšenie výberu koncesionárskych poplatkov (ďalej poplatok), najmä zmenou povinnosti preukazovať nevlastnenie prijímača - nositeľa poplatku, či iných dôvodov pre oslobodenie od platenia poplatku, z vyberateľa poplatku, či príjemcov poplatku na platiteľa poplatku. Novela zákona taktiež umožnila využívať pre účely tohto zákona databázy fyzických osôb energetických závodov, čo malo zabezpečiť vytvorenie a aktualizáciu relevantných databáz pre výber poplatkov od fyzických osôb. Predpoklady sa však nenaplnili, aplikácia zákona poukázala na to, že ani databázy právnických osôb, ktoré spravujú evidenciu a výber poplatkov za elektrickú energiu nie sú presné a nemohli byť úplne smerodajné pre výber poplatku. Systémovým riešením tohto problému by bolo vytvorenie a aktualizácia celoštátnej databázy fyzických osôb, samostatne zárobkovo činných osôb a právnických osôb na základe osobitného zákona, na čo by bolo možné využiť sčítanie ľudu v roku 2001.

Uvedené zmeny v zákone, ktorý nadobudol účinnosť od 1.9.1999 sa síce pozitívne premietli do celkového procesu výberu poplatku, ~~avšak prax ukázala~~, že znenie novely zákona umožňuje aj naďalej fyzickým (FO) i právnickým osobám (PO) vyhýbať sa zákonnej povinnosti platiť poplatok a celkový objem vybraných finančných prostriedkov zaostáva za potrebami príjmov STV a SRO, pričom po prvý raz disponujú STV i SRO konkrétnymi analýzami a reakciami koncesionárov, čo by v prípade novelizácie zákona mohlo zlepšiť výber poplatku.

Aplikáciu novely zákona veľmi účinne podporili informatívne kampane v SRO a v STV i v tlačových médiách, zamerané na vysvetľovanie zákona, ktoré pokračujú aj v priebehu roka 2000. Aj napriek uvedeným skutočnostiam zákon neprináša ekonomický efekt, ktorý verejnoprávne médiá od neho očakávali.

Výber poplatkov od fyzických osôb za prijímače sa čiastočne zlepšil, čo dokumentujú nasledovné údaje:

Slovenská televízia :

Oproti stavu platiacich FO za mesiac júl 1999, nárast do decembra 1999 predstavoval 224 030 fyzických osôb. Najväčší počet platiacich FO bol zaznamenaný v októbri 1999, odkedy je opätovný pokles o cca 30-50 tisíc FO mesačne.

Slovenský rozhlas:

V júli 1999 SRO evidoval 782 738 platiacich FO, v decembri 1999 1 195 170 platiacich FO, najväčší počet bol zaznamenaný v októbri 1999, a to 1 274 238 FO, to znamená, že od októbra 1999 nastáva opäť pokles.

Pri celkovom počte 1.821.441 domácností vlastníacich televízne a rozhlasové prijímače a pri počte cca 368.621 oslobodených fyzických osôb zostáva počet neplatiacich fyzických osôb – domácností stále vo výške cca 238.532, kde nie je možné v súčasnosti zistiť koľko neplatičov využíva tzv. „legislatívne diery“ v zákone o koncesionárskych poplatkoch. Ďalší úbytok neplatičov za prijímače by mal nastať zahájením vymáhania poplatkov súdnou cestou, čo bude možné po prijatí tejto navrhovanej novely zákona. Uvedené aktivity budú dostatočne medializované, s cieľom opätovne zvýšiť počet platiacich koncesionárov.

Veľmi zlá je situácia vo výbere poplatkov je oblasti právnických osôb. V mesiaci február bolo zúčtovaných celkovo 29.650 PO a 61.254 tel. prijímačov (júl 10.050 PO, pri počte tel. prijímačov – 39.988), čo predstavuje nárast koncesionárov o 19.600 a tel. prijímačov o 21.266 oproti júlu 1999. Z porovnania medzi počtom koncesionárov PO a počtom prihlásených TV prijímačov a koeficientom ich nárastu však vyplýva, že novoprihlásený koncesionár (PO) v drvivej väčšine prihlásil len jediný TV prijímač. Aj tento ukazovateľ svedčí o skutočnosti, že pri súčasne platnej dikcii zákona nebude narastať počet koncesionárov (PO), práve naopak ich počet sa bude ďalej znižovať. Podľa informácie odštepného závodu Slovenskej pošty, VAKUP-u až 209.149 právnických osôb a samostatne zárobkovo činných osôb na zaslanie faktúry za KP náležite nereflektovalo a spomedzi nich až 181.478 PO neodpovedalo vôbec. Uvedeným PO budú zasielané v zmysle zákona upomienky.

Počet evidovaných rozhlasových prijímačov sa za uvedené obdobie zvýšil o 19.099, v súčasnosti však pribúda počet tých, ktorí rôznym spôsobom obchádzajú ustanovenie o účtovnej evidencii prijímačov, z čoho im povinnosť platiť poplatok nevzniká, resp. sa za platiteľa poplatku neprihlásili, alebo povinnosť platiť poplatok ignorujú. Uvedená skutočnosť je dôsledkom nesprávneho výkladu znenia uvedeného v § 3 ods. 1 zákona zo strany PO a SZČO, ktorý viaže platenie poplatku na evidenciu prijímača v účtovníctve a veľmi všeobecného ustanovenia o vymáhaní poplatkov v doterajšom znení zákona, ktorý neumožňuje fyzický výkon kontroly existencie a evidencie prijímačov v jednotlivých PO. Jednoznačným negatívom zákona je aj vysoký počet oslobodených osôb medzi FO i PO, v dôsledku čoho je znížený príjem do rozpočtu STV (pri súčasnej výške poplatku) o cca 331.758 tis. Sk a do rozpočtu SRo o cca 110.262 tis. Sk len v oblasti FO. Verejnoprávne médiá pritom nie sú v rámci legislatívneho prostredia súčasťou sociálnej siete a ušlé poplatky by mali byť z tohto dôvodu kompenzované v plnej výške zo strany štátu, v prípade PO zo strany zriaďovateľov PO. Systémovým riešením by bolo v návrhu novely zákona o koncesionárskych poplatkoch ~~zrušiť~~ oslobodenie od platenia poplatkov v celku a sociálny aspekt riešiť zvýšením dôchodkov a zohľadnením tejto skutočnosti v rozpočtoch jednotlivých PO. Táto navrhovaná novela zatiaľ v súčasnom stave ekonomiky Slovenskej republiky tento problém nerieši, len upozorňuje na jeden zo závažných dôvodov úbytku finančných zdrojov.

Niekoľko mesačný výber poplatkov jasne preukázal, že FO i PO dokázali využiť nedostatky zákona a najmä jeho nejednoznačnosť v definovaní pojmov, jeho vnútornú

rozporuplnosť, čoho dôsledkom bude po krátkodobom náraste platiteľov opäť postupný pokles počtu koncesionárov. STV i SRo sú však dnes v lepšej východiskovej situácii, nakoľko disponujú databázou otázok a pripomienok občanov, ktorú sa podarilo vytvoriť počas mediálnej kampane za platenie koncesionárskych poplatkov. **Všetky uvedené poznatky sú začlenené v návrhu novely zákona a len skoré prijatie novely zákona môže znamenať aspoň minimálne ekonomické zlepšenie situácie verejnoprávnych médií v SR, prípadne aj riešenie časti záväzkov oboch verejnoprávnych médií.**

Navrhovaná novela okrem uvedeného dáva do súladu zákon o koncesionárskych poplatkoch v platnom znení so zákonom NR SR č. 52/1998 Z.z. o ochrane osobných údajov v informačných systémoch. Práve nejasná formulácia ustanovení o platiteľovi poplatku vytvára rozdielne názory na nesúlad medzi oboma zákonmi.

Z dôvodu potreby konsolidácie a zosúladenia oboch zákonov bolo taktiež potrebné doriešiť v navrhovanej novele aj archiváciu dokladov, relevantných pre prevádzkovanie informačného systému - evidencie platiteľov poplatkov a pre vymáhanie poplatkov.

Niektoré ustanovenia sa touto navrhovanou novelou formulačne zosúladujú so zákonom č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu v znení neskorších predpisov. Dôležitým momentom navrhovanej novely je tiež vytvorenie legislatívneho priestoru pre výkon kontroly platenia poplatkov najmä v prípade PO a SZČO.

Navrhovaná novela zákona nerieši len spôsob výberu poplatku, ale aj jeho výšku. Naposledy bola výška poplatku upravená s účinnosťou od 1. augusta 1997. V tomto období sa formoval duálny systém v oblasti televízneho vysielania. V podstatne horšej situácii bol v tom čase SRo, ktorý pôsobil v konkurenčnom prostredí už od roku 1991. Zavedenie duálneho systému prinieslo obom médiám výrazné zníženie príjmov z reklamy. V SR je v súčasnosti veľmi špecifická situácia v oblasti reklamy, nakoľko privátne média využívajú dumpingové ceny v reklame za účelom udržania reklamných klientov a neexistuje objektívny spôsob sledovania podielu na trhu (napr. „peoplemetre“) a pre výskum sledovanosti z hľadiska zadávania reklamy sú za relevantné považované zdroje blízke komerčným médiám. Len vybudovanie „peoplemetrov“ sa odhaduje počas prvých dvoch rokov fungovania na cca 70 mil. Sk.

Základným dôvodom stavu, v ktorom sa dnes STV aj SRo nachádzajú, je najväčší ekonomický prepad, ktorý nastal v dôsledku potreby zabezpečenia plnohodnotného vysielania oboch médií po vzniku samostatnej Slovenskej republiky a ktorý nebol systémovo legislatívne riešený. Uvedený dopad rozdelenia federálnych verejnoprávnych médií nebol riešený ani ekonomicky a od tých čias nebola politická vôľa riešiť problémy verejnoprávnych

médií vo vzťahu k ich potrebám a skutočnej nezávislosti na štátnej moci, čo je jeden zo základných atribútov hodnotenia uchádzačov o členstvo v EÚ. Práve naopak, STV i SRo sú vnímané ako príspevkové organizácie, hoci zákon o STV a SRo uvádza v § 2 ods. 3 len: "STV (SRo) je obdobne ako príspevková organizácia priamo zapojená finančnými vzťahmi na štátny rozpočet SR, v ktorom má samostatnú rozpočtovú kapitolu". Takýto prístup k verejnoprávnym médiám bude v prípade aspirácie SR na vstup do EÚ ťažko prijateľný.

Od roku 1990 neustále narastajú nákladové vstupy – najmä náklady na spoje, energiu, materiály, služby, DPH, poplatky ochranným organizáciám a iné. Pre porovnanie uvedieme vývoj prevádzkových nákladov od roku 1990 v prílohe č.1 a č 2.

Neštandardným postupom je neúmerne zvýšenie poplatkov zo strany Slovenských telekomunikácií za šírenie signálu od roku 1996. Cenník vnútroštátnych výkonov rádiokomunikácií bol schválený MF SR, nakoľko ceny za poskytovanie týchto služieb sú v zmysle ustanovení zákona č. 18/1996 Z. z. o cenách cenami regulovanými. Na základe metodiky cenovej kalkulácie, ktorú MF SR schválilo, je snahou Slovenských telekomunikácií aplikovať ceny maximálne, čo v konečnom dôsledku pre obe verejnoprávne médiá vyúsťuje do rozpočtu, v ktorom cca 1/4 až 1/3 tvoria náklady na rádiokomunikačné služby. Pre porovnanie v ČR tvoria tieto náklady vo verejnoprávných médiách cca 1/6 celkových nákladov, konkrétne v prípade Českej televízie sú tieto náklady vo výške cca 800 mil. pri rozpočte vo výške 4,9 mld. Kč a v prípade Českého rozhlasu sú tieto náklady cca 330 mil.Kč pri rozpočte vo výške 1,5 mld.Kč. V Rakúsku sú rádiokomunikačné zariadenia a trasy súčasťou ORF, pričom tam nie je zavedený duálny systém.

Porovnanie: televízny vysielač IV. – V. tv. pásmo, kategória T 4, vysielač s výkonom antény do 0,01 kw/ rok – prenájom:

Česká republika: 688. 044.- Kč

Slovenská republika: 1.362 127.- Sk

Porovnanie: rozhlasový vysielateľ v pásme SV s výkonom 750 kW, ročný nájom:

Česká republika: 15 820 061,-Kč

Slovenská republika : 36 407 641,-Sk - maximálna cena v zmysle Cenníka

21 844 585,-Sk- cena fakturovaná v roku 1999

Porovnanie : rozhlasový vysielateľ v pásme VKV s výkonom 10 kW, ročný prenájom:

Česká republika: 2 170 225,-Kč

Slovenská republika: 4 277 260,-Sk - maximálna cena v zmysle Cenníka

3 207 945,-Sk- fakturovaná cena v roku 1999

Rozdiel medzi podmienkami v ČR a v SR je okrem základnej ceny rádiokomunikačných výkonov aj v daňovom režime. V zmysle zákona č.289/95 Z.z. o DPH sú rádiokomunikačné služby v SR zaradené do 23 %-nej sadzby DPH, kým v ČR sú zdaňované 6 %-nou sadzbou. Ministerstvo financií SR sa systémovým riešením finančných problémov STV a SRO nezaoberalo aj napriek opakovaným žiadostiam oboch médií.

Bežný transfer zo štátneho rozpočtu dlhodobo nezohľadňoval potreby verejnoprávnych médií, práve naopak, pri rastúcich vstupoch, klesala výška bežného transferu a kapitálový transfer nebol poskytovaný takmer vôbec, resp. v minimálnej výške.

Prehľad o výške bežného transferu zo štátneho rozpočtu pre STV v mil. Sk			
1997	1998	1999	2000
312	367	272	259

Prehľad o výške bežného trans. pre SRO:			
1997	1998	1999	2000
303 360 tis.	334 000tis.	262 483 tis.	251 100 tis.

Bežný transfer bol v priebehu rozpočtového roka vždy krátený rozpočtovým opatrením MF SR a stalo sa bežnou praxou zo strany MF SR, že bol prevažne účelovo viazaný na

úhradu rádiokomunikačných služieb a nie na hlavnú činnosť, teda tvorbu programu. Uvedený systém financovania vytváral priestor pre nepriame financovanie neúmerných požiadaviek Slovenských telekomunikácií, a.s. zo štátneho rozpočtu.

V Slovenskej republike je druhá najnižšia výška poplatku za rádioprijímač a televízny prijímač v Európe (viď príloha č. 3). V ČR je poplatok za rádioprijímač vo výške 35,- ČK a za televízny prijímač vo výške 75,-ČK, výška oboch poplatkov sa bude v najbližšom čase zvyšovať. V Českej republike je však dvojnásobný počet koncesionárov a príjem ČT je cca 4,9 miliardy českých korún ročne, STV disponuje rozpočtom 1,8 miliardy Sk ročne a na program môže vyčleniť len cca 490 mil. Sk, kým v ČR je to okolo 2,9 miliardy ČK. Príjem ČRo je cca 1,650 miliardy českých korún ročne, SRO disponuje s rozpočtom 866 mil. Sk. Alarmujúca je aj celková opotrebovanosť technológií, obe médiá budú musieť vynaložiť značný objem finančných prostriedkov v súvislosti s prechodom na digitálne vysielanie a na zabezpečenie ďalších krokov, ktoré súvisia s aproximáciou práva s EÚ.

Zákon o koncesionárskych poplatkoch bol v posledných rokoch viackrát novelizovaný. Od roku 1996, kedy bolo oslobodených 13,6 % domácností (FO) sa počet oslobodených v roku 1999 zvýšil až na 20, 3% bez akejkoľvek kompenzácie pre verejnoprávne inštitúcie. Radikálny nárast zaznamenal v dôsledku legislatívnych úprav aj počet neplatiacich domácností od roku 1996 z 30,5% na 43,9% v roku 1998.

Rok 2000 je aj rokom konania Olympiády v Sydney a ME vo futbale, ktoré nemá STV pokryté vo výške celkom cca 52 mil. Sk. STV požiadala aj o dotáciu na vysielanie ME vo futbale. Napriek žiadosti neboli zatiaľ STV na uvedený účel poskytnuté žiadne dotácie (vláda ČR vyčlenila – pri rozpočte ČT vo výške 4,8 mld. ČK – dotáciu na prenosy z olympiády – ako súčasť štátnej reprezentácie - sumu cca 64 mil. ČK, vláda SR – pri rozpočte STV 1,8 mld. Sk – nevyčlenila žiadnu čiastku!) Obdobná je situácia aj v prípade SRO.

Výška koncesionárskych poplatkov je v jednotlivých krajinách Európy rozličná a metodika stanovenia výšky KP by mala zohľadňovať nielen ekonomické možnosti obyvateľstva, ale aj potrebu verejnoprávnych médií na pokrývanie úloh, ktoré sú im stanovené zákonom. V niektorých škandinávskych krajinách je výška KP stanovená napr. podľa dennej výšky ceny za mienkotvorný denník. Ak by SR prevzala uvedenú metodiku, pri priemernej cene za denník 8.-Sk, by bola výška poplatku za televízny a rozhlasový prijímač

240.- Sk mesačne, čo by pre STV a SRO znamenalo príjem z KP od FO vo výške 3.497.149.440.- Sk ročne. Ceny za denníky oproti roku 1990 vzrástli z 1.- Sk na priemerne 8.- Sk, teda o 800 %, výška koncesionárskeho poplatku bola upravená len raz a to o 50% z 50 (resp. 20) Sk.- na 75 (30) Sk. Dnes je KP vo výške 2,50 Sk za televízny prijímač denne a 1 Sk za rozhlasový prijímač. Navrhovaná zmena poplatku na 120 Sk.- za televízny prijímač znamená denne 4.-Sk a 50 Sk.- za rozhlasový prijímač denne 1,70 Sk, pričom sa zvýšené poplatky premietnu najmä do kvality produktu, t.j. programu. STV by uvedené prostriedky mohla použiť aj na skvalitnenie poskytovaných služieb napr.: skryté titulky (čo predpokladá aj navrhovaný zákon o vysielaní a retransmisii), zavedenie VPS, t.j. automatického kódu pre nahrávanie programu na videorekordér, stereo zvuku, a pod., SRO na zlepšenie kvality a pokrytia územia signálom v pásme VKV.

Súčasťou poplatku je aj čiastka inkasovaná vyberateľom KP, Slovenskou poštou š.p., ktorá dosahuje 3,70.- Sk (Slovenská pošta ju žiadala upraviť minimálne na 4,40.- Sk) z každého vybratého poplatku a 3,50 Sk.- za prihlášku, resp. odhlášku koncesionára. Úprava výšky poplatku by pomohla riešiť aj problém s cenou za výber poplatku v prospech Slovenskej pošty, š.p.

Úprava výšky poplatku by sa premietla do rozpočtu STV a SRO v predpokladanom príjme od FO nasledovne:

STV december 1999:	1.220 000 konces., poplatok 75.- Sk, príjem :	1. 098.000 tis. Sk
STV predpoklad. príjem:	1.220 000 konces., poplatok 120.- Sk, príjem:	1. 756. 800 tis. Sk
SRO december 1999:	1.200 000 konces., poplatok 30.- Sk, príjem :	432 000 tis. Sk
SRO predpoklad. príjem:	1.200 000 konces., poplatok 50.- Sk, príjem :	720 000 tis. Sk

Úprava výšky poplatku bude znamenať prvý krok k vytvoreniu základných podmienok pre existenciu verejnoprávnych médií, podpory národnej kultúry a pôvodnej tvorby v zmysle „Dohovoru o cezhraničnej televízii“, ako aj k vytvoreniu podmienok pre postupnú ekonomickú revitalizáciu verejnoprávnych médií v SR.

Pre naplnenie konkrétnych úloh „Dohovoru“ však bude potrebné postupne zásadným spôsobom novelizovať celý legislatívny rámec pre uvedenú oblasť verejnoprávnych médií.

Návrh novely zákona NR SR č. 212/1995 Z.z. o koncesionárskych poplatkoch v znení neskorších predpisov bol prekonzultovaný so splnomocnencom pre ochranu osobných údajov.

V súlade s § 51, ods. 1 zákona NR SR č. 303/1995 Z.z. o rozpočtových pravidlách v znení neskorších predpisov, návrh novely zákona NR SR č. 212/1995 Z.z. o koncesionárskych poplatkoch v znení neskorších predpisov nemá dopad na štátny rozpočet.

Dôvodová správa – časť paragrafové znenie novely zákona:

k § 1- presnejšie definuje predmet platby a stanovuje, že platiteľ KP platí za príjem rozhlasového a televízneho signálu prostredníctvom prijímača, ktorý má vo vlastníctve. V predchádzajúcich verziách bola platba viazaná na len na používanie prijímača, čo umožňovalo obchádzať účel zákona (zapožičanie prijímača a pod.). V novom návrhu zákona sa zjednocuje predmet platby.

k § 2, ods. 1 – navrhuje doplniť nové znenie z dôvodu precíznejšieho zadefinovania pojmu prijímač, tak aby definícia pokrývala aj rozvoj nových technológií (zvukové karty, videokarty v počítačoch, Internet a pod), ktoré taktiež slúžia na príjem rozhlasového a televízneho signálu. Uvedená dikcia taktiež postihuje problematiku priamych káblových rozvodov a šírenia signálu ich prostredníctvom, bez vysielania signálu rozhlasovými alebo televíznymi vysielacími, čo je plne v súlade s vývojom nových trendov v šírení televízneho a rozhlasového signálu.

k §2, ods.2 - upresňuje formuláciu v nadväznosti na formuláciu v predchádzajúcich ustanovenia v tom zmysle, že nahrádza text : "príjem a reprodukciu rozhlasových a televíznych programov", týmto textom: " príjem a reprodukciu rozhlasového alebo televízneho signálu", čo je z technologického hľadiska výstižnejšie.

k § 3, ods. 1 – navrhuje vynechať znenie: "... prijímač eviduje v účtovníctve...". Uvedené znenie je dôvodom, na základe ktorého sa PO a SZČO v dost' veľkom počte odhlasujú z evidencie platiteľov koncesionárskych poplatkov (resp. ignorujú svoju povinnosť) a rozhlasový, televízny prijímač zámerne vyradujú z účtovnej evidencie, čím im zaniká zákonná povinnosť platiť poplatok. Súčasné znenie umožňuje paradoxne zákonným spôsobom obchádzať účel zákona. V navrhovanom znení sa rovnako ako pri FO viaže povinnosť platiť poplatok výhradne na vlastníctvo prijímača a nie na jeho účtovnú evidenciu, či výlučne používanie.

k § 3, ods. 2 - navrhovaná formulácia výstižnejšie vyjadruje zámer zákona, ktorý stanovuje jednej domácnosti, tak ako ju definuje § 115 Občianskeho zákonníka, povinnosť platiť len

jeden KP, bez ohľadu na to, koľko sa v danej domácnosti nachádza prijímačov a ktorí príslušníci domácnosti ich vlastní.

k § 3, ods. 3 – návrh smeruje k zmenám termínov platieb u FO i PO, nakoľko je neefektívne mesačne zasielať PO a SZČO faktúry z dôvodu vysokých nákladov na poštovné, softwarové práce a pod., pričom periodicita je postačujúca polročne za šesťmesačné obdobie späť. Zasielať rádovo niekoľko desiatok tisíc faktúr a odkontrolovať ich príjem, vyhodnotiť ho a začať vymáhať poplatok za každý mesiac nie je fyzicky realizovateľné. Napriek tomu, že znenie súčasného zákona ukladá povinnosť uhrádzať platby vždy do 15. dňa v mesiaci, v praxi to v prípade PO a SZČO nie je možné realizovať z vyššie uvedených dôvodov, čím sa vlastne porušuje zákon z dôvodu jeho nevykonateľnosti. Zvolené termíny výberu KP zároveň kopírujú prirodzené úbytky financií v mesiacoch január a júl, kedy je najmenší objem reklamy vo vysielaní všetkých elektronických médií. V prípade FO je Slovenská pošta ako vyberateľ poplatkov schopná vystavovať platobné doklady SIPO s termínom splatnosti až k poslednému dňu v mesiaci a navrhovaná zmena aktualizuje a dáva do súladu skutočný stav s dikciou zákona.

k § 3, ods. 4 - navrhujeme zadefinovanie skutkového stavu, kedy je samostatne zárobkovo činná osoba, alebo právnická osoba povinná platiť poplatok za každý prijímač, ktorý vlastní, "okrem prijímačov, ktoré sú evidované ako skladové zásoby". Uvedené znenie rieši problém obchodníkov s elektronikou, resp. osôb vykonávajúcich opravy prijímačov.

k § 3, ods. 5 - nové znenie vypúšťa pojem „držba“, ktorý znejasňoval podstatu predmetu výberu poplatku a zosúladuje sa formulácia so zákonom č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu v znení neskorších predpisov.

k § 3, ods. 7 - navrhované ustanovenie časovo upresňuje povinnosť pre FO, PO a SZČO predložiť vyberateľovi poplatkov čestné prehlásenie o nevlastnení prijímača na základe výzvy a taktiež sa upúšťa od predkladania čestných vyhlásení overených podľa osobitných predpisov vzhľadom na negatívnu reakciu obyvateľstva a nedodržiavanie tejto povinnosti.

k § 3, ods. 8 - navrhované ustanovenie je novým ustanovením, ktoré tak ako predchádzajúce časovo upresňuje povinnosť FO, PO a SZČO predkladať vyberateľovi poplatkov doklady, ktorými sa preukazuje skutočnosť oslobodenia od poplatkov a to na základe výzvy.

k § 3, ods. 9 - navrhované ustanovenie je novým ustanovením, ktoré má priamu súvislosť s § 3, ods. 1, ktorý definuje platiteľa poplatkov, t.j. ide o precíznejšie vymedzenie platiteľa poplatku v tých prípadoch, ak dôjde k ignorovaniu zákona zo strany FO, PO alebo SZČO a aby mohla byť takáto osoba označená za platiteľa, ktorý si neplní povinnosti zo zákona, pričom následne môže byť zo strany vyberateľa alebo príjemcu poplatku uplatnený postup na vymáhanie poplatku.

k § 3, ods. 10 - navrhované ustanovenie je nové a umožňuje vyberateľovi poplatkov archivovať čestné prehlásenia, ktoré preukazujú skutočnosť, že daná osoba nie je vlastníkom prijímača. Ide o zosúladenie tohto zákona so zákonom č. 52/1998 Z.z. o ochrane osobných údajov v informačných systémoch.

k § 3, ods. 12 – navrhované znenie odstraňuje ustanovenie, ktoré umožňuje špekulatívny postup viacerých koncesionárov, ktorí sa odhlasujú z evidencie s tvrdením, že prijímač majú len darovaný, resp. zverený na dlhodobé používanie alebo ho zverili na dlhodobé používanie a je nemožné zo strany príjemcov poplatkov dokázať, že tomu tak nie je.

k § 3, ods.13 - navrhované znenie vysvetľuje, čo sa myslí pre účely tohto zákona pod pojmom "osoba", ktorý sa v zákone používa.

k § 4 – zlučuje ods. 1 a 2 zákona vo väzbe na ustanovenia § 4a.

k § 4 a) ods. 1 a ods. 2 - dôvody pre úpravu výšky poplatku sú uvedené v Dôvodovej správe. Aj v navrhovanom znení uvedených odsekoch sa platenie poplatku viaže na vlastníctvo prijímača.

k § 4 a) ods. 3) - ustanovenie, ktoré je obvyklé v mnohých krajinách EÚ a má zabezpečiť príjem verejnoprávnych médií spôsobom, ktorý zabezpečuje nárast výšky poplatku v nadväznosti na vývoj inflácie a nie je potrebné kvôli inflačnej krivke novelizovať zákon, čím sa zakladá jeho stabilita i zaručený príjem pre verejnoprávne médiá.

k § 5, ods.2 - upresňuje sa len formulácia ustanovenia, odstraňuje sa duplicita výrazov.

k § 5, ods. 3 – navrhované ustanovenie sa mení formálne, t.j. súčasné znenie sa člení na dve písmená:

- v písm. a) sa dopĺňa lehota, v ktorej je správca databázy povinný aktualizovať databázu, nakoľko bez aktuálnej databázy nie je možné plnohodnotne zabezpečovať výber poplatku,
- v písm. b) je deklarovaná povinnosť poskytovať aktualizované databázy správcami káblových rozvodov v zmysle § 19 ods. 2 zákona č. 468/1991 Zb. pre účely tohto zákona, avšak je taktiež doplnená o lehoty, v ktorých je správca káblového rozvodu povinný databázu aktualizovať. Uvedené znenie je veľmi dôležité z hľadiska periodicity výberu poplatkov, nakoľko v návrhu zákona o retransmisii toto znenie nie je zahrnuté a práve správcovia káblových rozvodov disponujú databázou koncesionárov, ktorí sú preukázateľne vlastníkami prijímača.

k § 5 - dopĺňajú sa dva nové odseky 4 a 5:

- ods. 4 - navrhované ustanovenie je nové a vkladá sa pre účely zosúladenia tohto zákona so zákonom č. 52/1998 Z.z. o ochrane osobných údajov v informačných systémoch s cieľom zabezpečenia časovej a vecnej aktualizácie údajov pred ich použitím na účely tohto zákona.
- ods. 5 - uvedené znenie ukladá povinnosť ochrany osobných údajov a zavádza možnosť disponovania s týmito údajmi aj pre vyberateľa poplatkov. V súčasnosti môžu s údajmi v databáze disponovať len príjemcovia a nie subjekt, ktorý poplatok vyberá. Navrhované znenie opravuje uvedenú systémovú chybu v súčasne platnom zákone a zároveň dáva do súladu súčasné znenie zákona o koncesionárskych poplatkoch so zákonom NR SR č. 52/1998 Z.z. o ochrane osobných údajov v informačných systémoch.

k § 6, ods. 1, písm. c) – navrhované znenie má neprimeraný prístup v niektorých prípadoch, keď napríklad FO – dôchodca má príjem zo zárobkovej činnosti alebo obdobnej činnosti a jeho manželka taktiež dôchodca, takýto príjem nemá. Dôchodca deklaruje, že je vlastníkom prijímača, pričom nežije v spoločnej domácnosti s osobou s príjmom zo zárobkovej alebo obdobnej činnosti, čo mu umožňuje legálne obchádzať zákonnú povinnosť. Navrhované znenie zachováva aj sociálny aspekt súčasného znenia v tom, že oslobodení zostávajú tí poberatelia dôchodkov, ktorí nemajú príjem zo zárobkovej činnosti.

k § 6, ods. 1 písm. d) – obdobne, ako v predchádzajúcom odseku sa má zabrániť obchádzaniu zákona a stanovuje sa povinnosť platiť poplatok, ak zdravotne ťažko postihnutá osoba žije

v spoločnej domácnosti s inou osobou, ktorá má príjmy zo zárobkovej alebo obdobnej činnosti alebo ak zdravotne ťažko postihnutá osoba sama dosahuje takéto príjmy.

k § 6, ods. 1 písm. e) – navrhovaná dikcia zákona zahŕňa medzi oslobodené osoby medzinárodné vládne organizácie a zastupiteľské úrady cudzích štátov, tak ako tomu bolo doposiaľ, avšak presúva uvedenú kategóriu platiteľov z § 6 ods. 2 písm. b) do § 6 ods. 1, pričom zostáva zachované úplne oslobodenie od povinnosti platiť poplatok.

k § 6, ods. 2 – navrhované znenie ruší úplné oslobodenie pre vymenované subjekty a stanovuje povinnosť platiť poplatok, ale len za jeden prijímač, ďalej ruší oslobodenie pre Radu pre rozhlasové a televízne vysielanie, v písm. b) presnejšie definuje pojmy s odkazom na osobitné predpisy a ruší oslobodenie od poplatkov pre také subjekty, ktoré majú preukázateľný príjem v rámci podnikateľských, komerčných aktivít a poskytujú svoje služby za tržebné ceny (kúpele a pod. - vybavenie ich lôžkovej časti televíznymi a rozhlasovými prijímačmi je poskytovaním nadštandardných služieb za úplatu). Z pohľadu príjemcov poplatku nie je dôvod pre oslobodenie od povinnosti platiť poplatok v prípade takých právnických osôb, ktoré sú síce nevládnymi a humanitnými organizáciami, rozhlasový alebo televízny prijímač vlastní, ale nie v súvislosti s hlavným predmetom ich činnosti. Medzinárodné vládne organizácie a zastupiteľské úrady cudzích štátov prechádzajú medzi subjekty úplne oslobodené, nakoľko sa ich oslobodenie viaže na medzinárodné zmluvné vzťahy reciprocity.

k § 6, ods.3 - z dôvodu zjednotenia terminológie sa navrhuje upresniť formulácia ustanovení v tom zmysle, že nie je " oslobodenie od poplatkov" ale "oslobodenie od platenia poplatkov", preto sa do navrhujeme vložiť do textu slovo "platenia".

k § 6, ods. 4 – dopĺňa sa nový odstavec, ktorý upravuje problematiku odhlasovania platiteľov poplatkov z evidencie a rieši problém vrátenia zaplatených poplatkov. Povinnosť vrátiť poplatok vzniká uplatnením si práva platiteľa v zmysle predchádzajúcich ustanovení zákona.

k § 7, ods. 1 – platné znenie sa dopĺňa o rozšírenie možnosti vykonávania kontroly platenia poplatku poverenou osobou. Uvedené znenie má zefektívniť kontrolnú činnosť najmä u PO splnomocnenými osobami na základe zmluvného vzťahu.

k § 7, ods. 2 – navrhované znenie rieši rozšírenie výkonu kontroly platenia poplatku na osobu poverenú výkonom kontroly platenia poplatku, čo by malo zefektívniť možnosti výberu poplatkov aj napr. prostredníctvom ochranných organizácií (LITA, SOZA a pod). Navrhované znenie špecifikuje aj spôsob dokladovania zaplatenia poplatku, resp. dokladovania oslobodenia od platenia poplatku, resp. nevlastnenia prijímača pre kontrolných pracovníkov.

k § 7, ods. 3 - navrhovaným ustanovením sa upresňuje len formulácia ustanovenia v nadväznosti na zákon NR SR č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu v znení neskorších predpisov.

k § 7, ods. 4 - navrhované ustanovenie stanovuje povinnosť pre PO a SZČO umožniť výkon kontroly v sídle alebo v prevádzkových priestoroch.

Doterajšie odstavce 4 a 5 sa označujú ako odstavce 5 a 6.

k § 8, ods. 1 a 2 - v súvislosti so zmenami niektorých odsekov v § 3 a v § 7, na ktoré sa predmetné ustanovenie odvoláva, sa formálne vytvára súlad.

k § 9, ods.5 - tá osoba, ktorá nie je vlastníkom prijímača musí túto skutočnosť preukázať čestným vyhlásením. V porovnaní so súčasným znením navrhovaná novela nevyžaduje čestné vyhlásenie overené podľa osobitných predpisov, ale v prípade poskytnutia nepravdivých informácií v čestnom vyhlásení, stanovuje s odvolaním na zákon č. 52/1998 Z.z. o ochrane osobných údajov v informačných systémoch možnosť uloženia pokuty.

Príloha č. 1 - Vývoj nákladov v SRo:

	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999
náklady celkom	354 125	365 143	397 525	486 667	458 234	553 909	717 076	683 818	779 621	866 609
z toho:										
Spotreba materiálu	14 046	15 448	20 367	16 030	15 033	15 914	16 467	15 085	15 062	14 657
Spotreba energie	8 397	22 118	25 043	24 555	23 751	26 074	27 477	29 262	30 028	31 177
Opravy a udržovanie	3 801	5 030	7 830	1 361	2 696	7 236	6 599	4 687	7 605	6 054
Cestovné	3 165	3 756	4 529	3 829	4 746	6 347	6 261	4 837	8 751	5 975
Ostatné služby	199 032	179 962	186 076	209 652	196 042	226 809	344 932	309 346	307 970	375 288
z toho										
náklady na vysieláče*	157 514	129 402	125 127	145 327	114 575	122 647	245 110	214 336	196 742	232 706
Odpisy HaNIM	38 793	39 793	40 839	43 362	43 662	41 382	57 363	56 015	61 319	63 612
* náklady na vysieláče = náklady na vysieláče, RRS, RDS, telekomunikačné okruhy										

Príloha č. 2 – Vývoj nákladov STV:

	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999
náklady celkom:	980873	920775	1041173	1263058	1315935	1380534	1662108	1676765	1829929	1869883
Spotreba materiálu	75041	59245	80859	74860	86262	83267	69653	64950	67317	68270
Spotreba energií	14228	33447	38706	44249	29669	34009	34671	34999	36228	35149
Opravy a udržovanie	17421	13959	19613	20965	16072	12734	25114	12758	18327	14622
Cestovné	15650	9062	12230	20337	23452	20905	28389	24977	26168	21177
Ostatné služby:	509672	469847	531261	530692	541787	550909	669350	715770	765355	816082
z toho náklady na vysieláče	209520	201322	198411	200107	153112	149050	307925	315026	296288	350910
Odpisy HaNIM	104853	107931	149040	135466	128361	132905	223761	196957	168949	151155

Príloha č. 3:

Prehľad výšky koncesionárskych poplatkov za TV prijímače (ročne, v ECU):

KRAJINA:	VÝŠKA POPLATKU:
Belgicko	194
Česká republika	17
Dánsko	108
Fínsko	148
Francúzsko	108
Holandsko	91 /vrátane rozhlasu/
Írsko	89
Maďarsko	33
Nemecko	339 /vrátane rozhlasu/
Nórsko	176
Poľsko	26 /vrátane rozhlasu/
Rakúsko	202
SLOVENSKO	15
Slovinsko	117 /vrátane rozhlasu/
Veľká Británia	110
Švajčiarsko	181
Švédsko	180
Taliansko	82 /vrátane rozhlasu/

Doložka o zlučiteľnosti návrhu zákona s právom Európskej únie

Navrhovateľ zákona: skupina poslancov Národnej rady SR

Názov zákona: Novela zákona NR SR, ktorým sa mení zákon NR SR č. 212/1995 Z.z. o koncesionárskych poplatkoch v znení neskorších predpisov

V správe Európskej únie problematika návrhu zákona:

Návrh zákona svojou problematikou: spĺňa všetky podmienky legislatívy EÚ

Charakteristika právnych noriem Európskej únie, ktorými je upravená problematika návrhu zákona: zákony o výbere koncesionárskych poplatkov, Dohovor o cezhraničnej televízií a pod.

Vyjadrenie stupňa kompatibility s právom Európskej únie: úplný stupeň kompatibility

Ministerstvo financií SR
Odbor štátneho rozpočtu

Bratislava 28.9.2000

Vážený pán
František Mikloško

poslanec Národnej rady SR

**Vec: Stanovisko odboru štátneho rozpočtu k rozpočtovým
dôsledkom návrhu zákona NR SR, ktorým sa mení zákon NR SR
č. 212/1995 Z.z. o koncesionárskych poplatkoch v znení
neskorších predpisov**

V dôvodovej správe k predloženému návrhu zákona sa
konštatuje, že zákon nemá dopad na štátny rozpočet.

Odbor štátneho rozpočtu s konštatovaním uvedeným v
dôvodovej správe súhlasí za predpokladu, že výpadok výnosov,
ktorý súvisí s uplatňovaním oslobodenie od povinnosti platiť
poplatky nebude STV a SRO uplatňovať voči štátnemu rozpočtu.

V súvislosti s prílohami č. 1 a č. 2, ktoré majú
dokumentovať vývoj nákladov SRO a STV, odbor štátneho rozpočtu
konštatuje, že tieto neobsahujú štruktúru všetkých
najvýraznejších nákladov (najmä osobné náklady), čo môže
skresľovať príčiny nárastu nákladov týchto inštitúcií a
následne i koncesionárskych poplatkoch.

Odbor štátneho rozpočtu sa nevyjadruje k legislatívnej a
obsahovej stránke spracovania predloženej novely zákona.

Ing. Miloš Nosál, CSc.
riaditeľ odboru
štátneho rozpočtu

